

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**AntiLutherus Judoci Clichtouei Neoportuensis. Doctoris
Theologi, Academiae Parrhisie[n]sis**

Clicthove, Josse

[Köln], 1525

VD16 C 4189

Alijs adhuc rationibus demonstrari, non omnes Christianos sine q[uo]uis
discrimine, esse sacerdotes V

urn:nbn:de:hbz:466:1-36183

laicorum, & miscere sacra prophanis: Separauit quidē de^o & in lege Mosaica & euāgelica oraculisq; prophetis: sacerdotes à sodalitate populari. Quanta ergo est temeritas eorum, q̄ uolūt ipsos cōmiscere laicorum cōtubernio: ut nullā ab eis habeant gradus distinctionem?

¶ Quarta. Christ^o in nouissima cœna, secundū probatissimā illu-
striū auctoritatis, discipulos suos cōstituit sacerdotes: cū sacratissimi sui corporis & sanguinis mysteriū ipsis frequentandū cōmiserit, his uerbis. **Hoc facite in meā cōmemorationē. Et hæc quotiēscūq; feceritis in mei memoriā facietis.** At neq; tunc pueris neq; mulieribus legi cōmendasse sacramētū eucharistiæ cōsecrandū aut celebrandum: sed tm̄ apostolis & discipulis cū quibus tū discubuit, quibus & potestatem contulit ac legē statuit, alios ei muneri idoneos ordinandi ad sacerdotale officiū, q̄ à turba promiscua segregati, certo cōsecrationis ritu traditiōibus apostolicis cōstituēdo: asciscerent ad eū ordinē, haud sec^o atq; unctione, sacrag; uestiū amictu, & certis alijs cœrimonijs, in ueteri lege consecrabant dei iussu, illius tēporis sacerdotes. Quod igit̄ Christ^o exemplo suo docuit, quod etiam in ecclesia faciendū constituit, ut scilicet spectata uirtutis & doctrinæ deligerent sacerdotes ad ministeriū altaris, & legitimo, ritu cōsecrarent: q̄s audebit rescindere, & sola baptismi susceptiōe sacerdotes oēs passim fieri, astruere: cū in antiqua lege, suscepta: circūcisio (cui in noua: respōdet baptism^o) nō reddiderit omnes sacerdotes: sed præter eam certa cōsecratio, tpe definito determinatisq; p̄sonis secundum diuinū institutum accōmodata: sacerdotali dignitate insigniuerit illos quibus ipsa adhibebatur.

¶ Alijs adhuc rationibus cōmonstrari nō oēs Christianos sine quouis discrimine esse sacerdotes. Cap. V.

Non fuerit p̄terea incongruū, & alias afferre rationes in præsentia, superioribusq; adijcere: quæ patefiant amplius idem propositum, & conuincant non omnes passim Christianos, habendos esse uel dicendos sacerdotes. **¶ Sit itaq; hæc in suo ordine quinta.**

Beat^o Paulus ad Timotheum scribens, similiter & ad Titum: quibus effulgere moribus ac uirtutum ornamentis debeat episcop^o & diaconi, latius explicat, insinuās eo ipso: nō oēs promiscue aut sine delectu, ad eos gradus ecclesiasticos esse assumendos. Quod si

non

III.

Lucæ 22.
1. Corin. 11.

Exodi 28.
Leuitici 8.

V.
1. Tim. 3.
Titum 1.

LIBER SECVNDVS

- non omnes, episcopi sunt censendi uel diaconi: cur censebuntur omnes signati caractere fidei, sacerdotes? Scribit & ad **Timotheū** idem apostolus: q̄ nemini cito manus imponeret, ad sacerdotij scilicet cōsecrationē. innuens hisce uerbis, sine manuū episcopaliū impositione nō cōstitui quēpiā sacerdotē: neq̄ solum sufficere baptismū, ad huius officij rationem obtinendā. Quod & ex illis eiusdē
- 1. Timo. 5** apostoli uerbis ad ipsum **Timotheū**: euadit apertius. Noli negligere gratiā quæ in te est: quæ data est tibi p̄ prophetiā, cū impositione manuū presbyterij. Et iterū. Resuscites gratiā q̄ est in te per impositionē manuū mearū. Quod si p̄ susceptionē baptismi factus fuisset **Timotheus** sacerdos: quid opus fuisset circa eū ordinatione **Pauli**, aut quid operata fuisset manuū eius super ipsum impositio?
- Titum. 1** Titū p̄terea admonet **Paulus**: ut cōstituat per ciuitates presbyteros. q̄ cōstitutio omnino superuacua esset: si protinus omnes, atq̄ baptizati sunt, euaderēt sacerdotes. In actibus etiam apostolorum de **Paulo** & collegis eius dictū est. Cum cōstituisent illis per diuersas ecclesias presbyteros. Quomodo igitur illi, simul atq̄ baptismo abluti sunt, fuerūt sacerdotes: si postea ex cōstitutione **Pauli** & suorum, ad sacerdotiū sunt profecti? Rursum in eodem actuum apostolicorum libro refert **Lucas**, q̄ cū **Paulus** acciri curasset **Miletum** ex **Epheso** maiores natu ecclesiæ: inter cætera ipsis cōtestatus est, q̄ eos spiritus sanctus posuerit episcopos regere ecclesiam dei. Vbi per maiores natu ecclesiæ intelliguntur sacerdotes: auctoritatem gubernandi ecclesiam, administratoriāq̄ potestatem habentes, quos ad id particulatim delectos atq̄ à spiritu sancto assumptos: hic perhibet **Paulus**. Quomodo igitur illi: ex ablutione baptismali facti sunt sacerdotes? aut quonā modo erit sacerdotium: in noua lege omnibus promiscuū? ¶ **Sexta**. **Beatus pater Dionysius** in libro de ecclesiastica hierarchia, sacerdotalem ordinem manifeste à sancta plebe distinguit: & ab ipso ecclesiæ **Christi** exordio, distinctum fuisse innuit. Siquidem ritum consecrandi sacerdotes à pontifice, quo primitiua tunc utebatur ecclesia ex traditione apostolorum: accurrate describit. Deinde ordinē plebis sanctę, sacerdotali ministerio subijcit illuminandum: cum ait in sexto eiusdem libri capite. **Medius autē cōtemplatiuus ordo est, & factorū quorundā, p̄ captu suo in omni mūditiā particeps: qui ad illuminandum sacerdotibus est**

Dionysius.

est distributus. Hūc equidem sanctæ plebis ordinē dixerim: ut po-
 te per omnē purgationē profectum, sanctorumq; mysteriorū con-
 titu sacro (ut fas est) cōsortioq; dignatum. Hæc ille. Huiusmodi
 autem ordinatissima sacerdotum à plebe discretio: ipsorūq; ab epi-
 scopis per certos ritus & cōstitutas cærimonias cōsecratio: ab ipso e-
 uangelicæ legis exortu per totū ecclesiæ sanctę decursum ad hæc
 usq; tpa nostra, inconcusse & incontaminate seruata est. Quid igit
 tanta approbatam antiquitate temporis distinctionē sacerdotalis
 ordinis à reliquo populo Christiāo: nūc demoliri cōnititur Luth-
 rus, & inordinatissima confusione subuertere? ¶ **Septima ratio.** In
 republica ciuili: nō omnes sine discrimine reges sunt, aut duces po-
 puli, aut principes, sed n̄ tantum: qui hæreditaria successione, dele-
 ctu populi, aut constitutione superioris potestatis, ad dominatum
 sunt assumpti. Quod & beatus Petrus clare demonstrat: ita scribēs.
 Subditi estote omni humanæ creaturæ: propter deum. siue regi q̄
 si præcellenti: siue ducibus tanquā ab eo missis, ad uindictā male-
 factorū, laudem uero bonorū. Idem quoq; comprobatur & sanctus
 Paulus in epistola ad Romanos: his uerbis. Omnis anima: sublimio
 ribus potestatibus subdita sit. Non est enim potestas: nisi à deo, que
 aut sunt à deo: ordinata sunt. Itaq; qui resistit potestati: dei ordina-
 tioni resistit, qui autē resistit: ipsi sibi dānationē acquirit. Et reliq;
 eiusdem loci, in eandem consequentia sentētiam: liquidoq; prodē
 tia, principatū & potestātē in ciuili administratiōe, nō omnib⁹ esse
 communē. Quomodo igit in republica ecclesiastica erūt omnes q;
 signaculū fidei in baptismo suscepit: sacerdotes, regesq; sacrorū?
 Nōne si ita se res haberet: lōge pulchrior esset partiū ciuilis faculta-
 tis distinctio q̄ ecclesiasticæ: nōne etiā multo foret elegātior in illa
 q̄ in hac cōcinnitas, decor & uenustas: cum tamē ecclesiastica: ciui-
 lem longe dignitate antecedit. ¶ **Octaua.** Si omnibus sine ætatis
 aut sexus discrimine cōueniat sacerdotiū, qui Christianismū sunt
 professi: nimirum cōueniēt etiam omnibus & sacerdotalia officia.
 Nempe si quibus functiones ad sacerdotem pertinētes non com-
 petunt: quomodo erunt illi sacerdotes, nisi nomine tenus & nō re
 ip̄a? Perinde atq; titulo tenus rex ille esset: qui nec regnum obtine-
 ret, in quo moderationem gerere posset regiam, nec populum, cui
 regali potestate præsideret. Inania nanq; sunt hæc dignitatum &

VII.

1. Petri. 2

Roma. 13

VIII.

t officiorum

LIBER SECVNDVS

officiorū nomina: si nō habeāt simul annexam suorū ministeriorū ac munerū propriorū executionē. Sin uero quis admiserit, omnibus etiā Christianis cōgruere officia & ministeria sacerdotū: admittat etiā oportet, & pueros ut sacra faciāt posse citra reprehensionē astare altarib⁹, & delinquētū cōfessionē audire. mulieres itidē sacris indutas uestib⁹ posse sanctā cōsecrare hostiā: ac missę officiū celebrare, quin immo & laicos omnes pccnitentiū recōciliationem audita eorū cōfessione tētare posse: & sacramēta omnia ecclesiastica alijs ministrare. Sed quis unq̄ adeo desipiat: ut hanc extremam ferat insaniam. Hippocraticis pharmacis purgandam?

¶ Rationum Lutheranarū, cōprobare nitentiū, cōmune omnibus Christianis esse sacerdotiū euāgelicum & nouę legis: dissolutio.

Cap. VI.

I.

1. Petri. 2

1. Petri. 2

Apoca. 5

Apoca. 20

II.

Aeterū insisit aliquot rationibus Lutherus in suo de abroganda missa priuata libro: ad cōmonstrandū, nō esse propriū aliquibus & peculiare sacerdotiū nouę legis primū obiectās illud beati Petri uerbū in priore sua epistola. Vos autē genus electū, regale sacerdotiū: gēs sancta, populus acquisitionis. Quod nō particulatim ad destinatōs ecclesiastico muneri scribit: sed generatim ad omnes fideles etiam laicos, quos tamē sacerdotij titulo honorat. Et eodem loco hisce uerbis cōpellat eosdem Petrus. Et ipsi tāq̄ lapides uiui superædificamini domos spirituales in sacerdotiū sanctū. Rursum in Apocalypsi ceterorū scōrū, æternę glorię p̄iceps Christo gratiarum actiones concinens: ait. Fecisti nos deo nostro: regnū & sacerdotes. Et deinceps in eodem libro: de quibusq̄ incolis supernę ciuitatis, inquit beatus Ioannes. Sed erunt sacerdotes dei et Christi eius. Vbi eos etiā qui laici, cū hic agerēt, fuerunt: sacerdotum nomine insignit. ¶ Verum hic admirari lubet argutā ipsius Lutheri dialecticam: qui cum Aristotelis damnet studium, & gymnasia publica ad capeffendas cuiusq̄ generis disciplinas recte instituta: homonymia æquiuocatiōeq̄ uocabuli hic ludit, eaq̄ inscitia sua totam obturbat ecclesiam Christi. Nempe sacerdos secundū propriam & uulgatam acceptionem, is est qui ecclesiasticę addictus sorti altariscq̄ ministerio deputatus: sacratissimā in missę officio eucharistiā deo offerendi sortitus est potestātē. Sacerdotium